

ren med Anmodning om, at han vilde tilforordne to Mænd fra Statistisk Bureau til i Forening med nogle af de Mænd, som havde siddet i Krabbes Kommission, at søge at faa Klarhed over, hvad hver enkelt Arbejder har i aarlig Løn, hvorledes hans Stilling i det hele er. Jeg ved ikke rettere, end at de ærede Medlemmer vare glade derfor; jeg tror endogsaa, at de ærede Medlemmer takkede mig for det (Afbrydelse af K. M. Klausen). Ja, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds takker mig aldrig, saa det undrer mig ikke, at han protesterer, men jeg husker dog neppe fejl, naar jeg gaar ud fra, at de to andre ærede Medlemmer vare vel tilfredse med, at denne Sag kunde blive grundigt undersøgt. Finansministeren har i alt Fald opfyldt mit Ønske, og der er et Arbejde i Gang for at faa konstateret, hvorvidt Kommissionens Oplysninger ere rigtige eller ej, og saa længe det ikke er færdigt, mener jeg, at det er aldeles urigtigt baade af Rigsdagen og Ministeriet at ville gaa til vilkaarlig at forhøje Daglønnen med 20 Øre.

Hvis de ærede Forslagsstillere tro, at 20,000 Kr. til Krigsministeriets Arbejdere og 20,000 Kr. til Marinens Arbejdere ere tilstrækkelige, saa tage de mærkeligt fejl. Jeg har ladet foretage en Udregning af, hvad det vilde koste, hvis alle Arbejdere — der staar jo, at det er faste og andre Arbejdere — skulde nyde godt af denne Bevilling. For Marinens Vedkommende vilde det blive ca. 110,000 Kr. aarlig, saa det forekommer mig, at det er et fuldstændigt Skinforslag, naar man anslaaer det til 20,000 Kr. Den mindste Udgift, der vil komme ud af det, vil, som sagt, andrage 110,000 Kr. For Hærens Vedkommende er det rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte, at der for mig foreligger en Indstilling fra det tekniske Korps om en Lønforhøjelse for Arbejderne i Hærens Værksteder samt et Forslag om at faa Arbejdstiden nedsat til 9 Timer daglig. Men dette Forslag vil medføre en forøget Udgift for Statskassen af ca. 95,000 Kr. aarlig. Arbejdstiden er jo forskellig ved de to Værn. Som allerede anført af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), er Forholdet dette, at man ved Orlogsværftet har en 8 Timers Arbejdsdag, medens Arbejdsdagen ved Hæren udgør $9\frac{1}{2}$ à 10 Timer, og det er dog urimeligt at forlange, at en Minister, der staar som Leder af de to Værn, skal stille disse saa forskelligt. Jeg har sagt til Mari-

nens Arbejdere, at hvis de ville gaa ind paa at arbejde 9 Timer om Dagen, skulde de faa en Ottendedel mere i Dagløn; derved ville de jo faa en anelig Lønforhøjelse. Disse Folk foretrække imidlertid at holde paa Princippet, 8 Timers Arbejdsdag, men jeg kan ikke forsvare at handle saaledes med Statens Penge og sige til Marinens Arbejdere, at de skulde faa forøget Løn trods det, at de kun have 8 Timers Arbejdsdag, medens man i Hærens Værksteder og i de under Hæren værende Fabrikker maa arbejde ca. 10 Timer.

Jeg vil derfor afvente nævnte Revisionskommissions Arbejde. Naar det er færdigt og ligger for os, saa vi alle kunne se Forholdene klart belyste, er Tiden kommen til at overveje, hvorledes der skal gaas frem, og for saa vidt det viser sig, at der er berettigede Krav, er jeg villig til at imødekomme dem. Nu fremstiller man det jo, som om disse Mennesker lide stor Uret, men tager man de Emolumenter, som tilfalde Arbejderne ved Orlogsværftet, de faste Haandværkere, Fyrbødere, Minematroser, Tøjhusarbejdere og Værftsarbejdsmænd, have de foruden deres faste Løn følgende Emolumenter: 1) Tjenestetillæg, efter 8 Aars Tjeneste 96 Kr. aarlig, efter 16 Aar 192 Kr. aarlig og efter 25 Aars Tjeneste yderligere de saakaldte Medaillepenge, der udgøre 20 Kr. om Aaret, 2) Adgang til billige Boliger i Nyboder, 3) frit Læggetilsyn og gratis Medicin for dem selv, deres Hustru og Børn under 18 Aar, 4) bibeholde de deres Løn under Sygdom, 5) have de Hospitalsbehandling (Kur og Pleje) for dem selv, deres Hustru og Børn under 18 Aar med et Afdrag i Lønnen af 33 Øre pr. Dag, medens Børn under 6 Aar indlægges frit, 6) have de Understøttelse i Sygdomstilfælde til Bandager, Brillor o. s. v. for dem selv, deres Hustru og Børn under 18 Aar, 7) have de 6 Dages Sommerferie med fuld Løn, og de have fuld Løn paa følgende Fridage: Kongens Fødselsdag, Valgdage og den halve Grundlovsdag, og endelig 8) have de Pension. Alt det maa man ikke se bort fra, naar man taler om, hvad disse Arbejdere have i Løn, og hvorledes deres økonomiske Kaar ere. Hvordan ere Arbejdere i private Virksomheder stillede i saa Henseende? De have ikke Spor eller i alt Fald kun meget lidt af den Art Begunstigelser.

Saa kommer jeg til de private Haandværkere og private Arbejdsmænd paa Orlogsværftet. De have 6 Dages Sommerferie med fuld Løn, naar de have været